

[Udenrigsministeren.]

gentog i sin ordførertale sit tidligere her i tinget fremsatte forslag om en udbygning af arbejdet i det udenrigspolitiske nævn, således at nævnets medlemmer i højere grad, end det tidligere har været tilfældet, bliver sat i stand til at holde sig underrettet om udviklingen i de spørgsmål, som nævnet beskæftiger sig med. Med henblik herpå har vi i udenrigsministeriet udarbejdet et forslag, som jeg håber at kunne forelægge nævnet i et af dets første møder, og som jeg tror vil være egnet til at imødekomme de fremsatte ønsker.

Jeg vil nu gerne gå over til at omtale stillingen med hensyn til *Sydslesvig*. Om dette spørgsmål havde jeg senest lejlighed til at udtale mig i dette høje ting den 2. juni 1948, og jeg vil gerne, inden jeg omtaler den lige afsluttede konference i London, gøre nogle bemærkninger om den forbedring, der siden da er sket i de dansksindede sydslesvigeres stilling derved, at Den sydslesvigske Vælgerforening er blevet anerkendt som politisk parti.

Den 2. juni nævnte jeg de forhandlinger, der var ført om dette spørgsmål på grundlag af den britiske note af 5. december 1947, og jeg udtalte, at de britiske myndigheder i Tyskland i princippet havde tiltrådt, at de dansksindede sydslesvigeres politiske og kulturelle virksomhed blev adskilt og varetaget af to selvstændige organisationer. Jeg nævnte ligeledes, at de britiske myndigheder var af den opfattelse, at den sydslesvigske forening burde vedblive at bestå som de dansksindedes kulturelle og humanitære hovedorganisation, og at den politiske side af sagen burde varetages af en ny fra sydslesvigske forening adskilt organisation. Denne ordning skulle gøre det muligt, at den sydslesvigske forening også i fremtiden i store træk kunne bevare den hidtidige kulturelle forbindelse med Danmark.

Den 30. juni 1948 anmodede en kreds af dansksindede sydslesvigeres militærregeringen i Kiel om anerkendelse af en nyoprettet politisk organisation, „Der südschleswigsche Wählerverband“ eller „Den sydslesvigske Vælgerforening“. Organisationens første Programpunkt er oprettelsen af et særligt land Sydslesvig indenfor den britiske besættelseszone med en egen landdag. Videre indeholder foreningens program en erklæring om, at

enhver bør nyde de borgerlige frihedsrettigheder. Foreningen ønsker forvaltningen opbygget nedefra på en sådan måde, at der sikres sogne og amter et vidtgående selvstyre. Sydslesvigs kulturliv skal opbygges således, at landets tre sprog og kulturer, nemlig dansk, frisisk og tysk, får fuld frihed og indbyrdes ligeberettigelse. Forældrene skal have ret til at bestemme, i hvilken kultur deres børn skal opdrages. Yderligere findes der i programmet udtalelser om foreningens økonomiske og sociale politik, og til slut hedder det, at løsningen af flygtningeproblemet er en presserende, men forbigående opgave, og at det, hvis dette spørgsmål ikke løses, vil være umuligt at forbedre de menneskelige, sociale og erhvervsmæssige forhold i landet, selvom Sydslesvig bliver adskilt fra Holsten.

Under mit besøg hos den britiske regional-kommissær i Sydslesvig og Holsten i begyndelsen af august måned i år havde jeg blandt andre emner også lejlighed til at drøfte spørgsmålet om vælgerforeningens politiske anerkendelse med mr. Asbury, og det var en stor glæde for mig, at han under mit besøg den 5. august undertegnede en skrivelse til den nyoprettede organisations formand, hvori han meddelte Den sydslesvigske Vælgerforening den ønskede politiske anerkendelse. Programmet blev godkendt uden ændringer.

Det har været den danske regering, og jeg tror, jeg tør sige, det danske folk en tilfredsstillelse, at de dansksindede sydslesvigerer har fået fuld politisk ligestilling med de tysksindede indbyggere i Sydslesvig, og vi er de britiske besættelsesmyndigheder taknemlige for dette resultat. Jeg behøver næppe at minde dette høje ting om, at det lige siden 1945 har været et af hovedpunkterne i den danske politik at opnå denne anerkendelse, som vi ud fra almindelige demokratiske grundsætninger fandt naturligt og rimelig.

Senere har den britiske militærregering givet vælgerforeningen tilladelse til at udgive en tysksproget avis som foreningens organ. Herved er et af de ønsker opfyldt, som de danske sydslesvigerer har næret, og som den danske regering adskillige gange har fremført overfor den britiske.

Som man ved, var den konference, der holdtes i London om Sydslesvig fra den 18. til den 23. oktober, en mundtlig orienteren-